

Resolució 865/2021, de 30 de setembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 662/2021**Administració reclamada:** Consell Comarcal del Pla d'Urgell**Informació reclamada:** Sobre un procediment de licitació.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial.

Resum: Els licitadors poden declarar la confidencialitat de les seves ofertes i aquesta declaració pot esdevenir un límit al dret d'accés a la informació pública, en determinades circumstàncies. Una de les requerides per l'article 133.1 LCSP és que l'empresa que declara la confidencialitat de la seva oferta, o de part d'ella, ho ha de fer en el mateix moment de presentar l'oferta, requisit que no és casual, ja que aquest mateix precepte estableix expressament que la declaració de confidencialitat "únicament es pot estendre a documents que tinguin una difusió restringida"; i per la jurisprudència s'ha fet referència reiterada a què l'empresa que al·lega la confidencialitat d'informació que l'afecta ha d'estar en condicions d'acreditar que tracta la informació en qüestió de forma coherent amb aquest suposat caràcter confidencial. Si les empreses licitadores consideren realment que les seves ofertes són confidencials, és de suposar que vetllaran de forma activa perquè aquest caràcter confidencial sigui conegut per qualsevol persona que pugui divulgar-les, i en tot cas pels òrgans administratius responsables de tramitar el procediment de contractació i d'avaluar-les, i més encara ho faran si resulta que l'article 133.1 LCSP les mana fer-ho precisament en el moment de presentar-les. I no ho han fet. Per tant, no s'acredita la concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública establert per l'article 133.1 LCSP, en relació amb l'article 21.1.c i 2 LTAIPBG, perquè les empreses afectades no l'han al·legat en el moment establert legalment per fer-ho, la qual cosa denota una manifesta manca de zel en la protecció de la informació afectada, difícilment compatible amb el caràcter efectivament confidencial de la informació afectada. Si bé és probable que la divulgació de la informació sol·licitada afectarà d'alguna manera els interessos econòmics i comercials de les empreses licitadores afectades, no s'han acreditat perjudicis significatius la protecció dels quals hagi de prevaldre damunt del dret de l'empresa reclamant a la informació sol·licitada, especialment si hom té en compte que la demana per exercir el seu dret a defensa; tenint això en compte, la ponderació requerida per l'article 22 LTAIPBG sens dubte és favorable a l'accés en relació amb les ofertes que han obtingut una major puntuació de l'aconseguida per l'empresa reclamant (perquè és en relació amb l'oferta presentada per elles que pot tenir utilitat argumentar les consideracions que consideri pertinents per a la defensa dels seus drets i interessos), però no en relació amb la que ha tingut una puntuació inferior, ja que en aquest cas l'accés a l'oferta presentada no sembla que pugui tenir cap utilitat als efectes de l'exercici del dret de defensa de l'empresa reclamant. Per una altra banda, el possible perjudici per als interessos econòmics i comercials també pot operar com a límit al dret d'accés a la informació pública en relació amb les dades de terceres empreses concernides per la Reclamació en qualitat de clients d'alguna de les licitadores; en aquests casos, la identitat dels clients pot perjudicar tant els interessos de la licitadora que s'hi refereix (ja que la cartera de clients, i més si inclou referències concretes a la facturació, és una informació que si es divulga sens dubte pot perjudicar els seus interessos comercials i la seva posició en relació amb la competència), com els interessos dels propis clients, en la mesura que es tracta d'una dada que pot afectar les seves relacions amb les altres empreses del sector. A més, no sembla que aquesta informació sigui especialment rellevant per a la defensa dels interessos de l'empresa reclamant. En atenció a aquesta doble afectació d'interessos de terceres empreses afectades, cal concloure que el dret d'accés a la

informació de l'empresa reclamant ha de cedir davant la prevalença que mereix la protecció de la identitat de les empreses clients de les licitadores, que ha de ser anonimitzada.

Paraules clau: Consells comarcals. Empreses interessades. Contractació. Confidencialitat. Interessos econòmics i comercials. Dades personals. Dades fiscals. Tercers afectats. Demora en el lliurament de la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 26 de juliol de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 662/2021, presentada per una empresa d'aigües contra el Consell Comarcal del Pla d'Urgell, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de juny de 2021 l'empresa reclamant demana al Consell Comarcal del Pla d'Urgell vista i còpia de tota la documentació que integra un expedient de contractació, incloses les propostes de les empreses licitadores i els informes tècnics i els de valoració de la mesa de contractació. Justifica la sol·licitud afirmant que necessita aquesta documentació per a la seva defensa jurídica.
3. El 22 de juny de 2021 el Consell Comarcal del Pla d'Urgell invoca l'article 133 de la Llei de contractes del sector públic (LCSP), relatiu al deure de confidencialitat en els procediments de contractació, així com també la resolució del recurs 58/2018 del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, segons el qual el caràcter confidencial dels documents no depèn només de la declaració dels licitadors, sinó que els documents així qualificats han de ser veritablement confidencials, en el sentit de referir-se a secrets tècnics o comercials, entesos com a conjunt de coneixements que no són de domini públic, que l'empresa necessita per ser competitiva i que per això s'esforça a mantenir en secret, evitant la seva divulgació. Segons la resolució invocada, per ser veritablement confidencial, s'ha de tractar d'informació que: a) comporti un avantatge competitiu per a l'empresa, b) que es tracti d'una informació veritablement reservada, és a dir, desconeguda per terceres persones i c) que representi un valor estratègic per a l'empresa i pugui afectar la seva competència en el mercat. També fa referència a què el caràcter confidencial no es pot predicar de forma genèrica a tota la documentació, ni ha de ser acceptat de forma acrítica per l'òrgan de contractació. En aplicació d'aquests criteris, el Consell Comarcal considera que les empreses licitadores han justificat suficientment la confidencialitat del contingut dels sobres A i B i que el contingut del sobre C pot ser divulgat.

4. La Reclamació presentada el 26 de juliol de 2021 indica que si bé l'Ajuntament sembla assumir la doctrina correcte segons la qual la confidencialitat dels procediments de licitació ha de ser tractada com una excepció al principi general de transparència, a la pràctica "s'aparta de la norma general i valida de manera acrítica les declaracions de confidencialitat formulades pels licitadors, acceptant-les sense haver realitzat una efectiva comprovació de que les parts declarades com a confidencials contenen realment secrets confidencials o comercials, sacrificant íntegrament els principis de publicitat i transparència que resulten fonamentals en la normativa de contractació del sector públic (...) La resolució objecte d'aquesta reclamació no conté cap tipus de motivació més enllà de la referència genèrica a la resolució del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals 184/2018, de 23 de febrer, apartant-se a més del criteri establert per part d'aquest òrgan administratiu (...) Sobta, per exemple, que es validi de manera acrítica i sense fonamentació la declaració de confidencialitat de l'empresa adjudicatària, x x x x , respecte el contingut del sobre A, respecte el qual la resta de licitadors no han formulat cap tipus de declaració de confidencialitat (...) Segons la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques ("Llei 39/2015"), la primera tipologia d'actes administratius que han de ser motivats és, justament, la d'aquells actes que limiten drets subjectius o interessos legítims. En el present supòsit, la meua representada ha presentat oferta en el procediment de licitació de referència i, per tant, té un evident interès legítim en conèixer la informació associada a l'expedient de contractació tramitat per part del Consell Comarcal. Sens perjudici, igualment, del dret d'accedir a tota aquella informació que no pugui merèixer el caràcter de confidencial per estar referida a secrets comercials en els termes exposats anteriorment. En qualsevol cas, el fet és que la negativa del Consell Comarcal no es troba en absolut motivada, incomplint així l'exigència bàsica de l'article 35.1 de la Llei 39/2015. Fet que suposa, a més a més, que la derogació de la regla general de publicitat i transparència de l'article primer de la LCSP es realitza sense motivar el criteri que justificaria aplicar l'excepció de confidencialitat per sobre la regla general de publicitat i transparència". En conseqüència, demana a la GAIP la declaració del seu dret a la informació sol·licitada.
5. El 30 de juliol de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Consell Comarcal del Pla d'Urgell i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 5 d'agost de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica

que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública.

7. El 6 d'agost de 2021 la GAIP rep una petició de pròrroga del Consell Comarcal per emetre l'informe requerit, justificada en el fet que estaria en el procés de donar trasllat de la Reclamació a les empreses afectades.
8. El 8 d'agost de 2021 la GAIP atorga la pròrroga de termini sol·licitada pel Consell Comarcal.
9. El 17 d'agost de 2021 la GAIP rep un informe de l'UTE adjudicatària, amb l'objecte de justificar la seva declaració de confidencialitat. Justifica en els termes indicats la declaració de confidencialitat dels punts següents:
1.9.2 (Solvència tècnica i professional). Perquè es tracta de dades personals protegides del personal tècnic de l'empresa adscrit al contracte (identitat, DNI, estudis), que a més no són rellevants per a la finalitat de l'accés.

Els DEUC (Document Europeu Únic de Contractació) perquè contenen dades personals dels representants de les empreses i del seu personal tècnic adscrit als contractes. També perquè inclouen dades fiscals de les empreses. Els principals treballs fets els últims 3 anys, amb descripció dels treballs, import, dates i destinataris; totes aquestes dades es declaren confidencials, especialment tenint en compte que els clients o destinataris serien privats, ja que la seva difusió podria perjudicar les relacions de l'empresa amb les altres empreses afectades. Als apartats IV.C.3 i IV.C.9 hi figuren les matrícules dels vehicles, que també tenen la condició de dades personals protegides (segons criteri que aporta de l'Agència espanyola de protecció de dades, relatiu a les captades per les càmeres de videovigilància).

Els certificats tècnics de bona execució emesos pels clients, per les mateixes raons per a la protecció dels clients indicades en relació als DEUC.

Sobre B (documentació tècnica relativa als criteris que depenen d'un judici de valor): es declara la confidencialitat dels mitjans humans i materials que es destinaran a executar el contracte i la raó és perquè "la descripció dels mitjans humans i materials que la UTE destinarà a l'execució dels treballs constitueix el detall de la proposta tècnica de desenvolupament del servei, és a dir, la metodologia de gestió del servei que la UTE utilitzarà per a la diagnosi dels sistemes de sanejament dels municipis i nuclis de la comarca del Pla d'Urgell. Aquesta metodologia de gestió pròpia és el resultat de l'experiència (...) i suposa un valor addicional respecte als competidors. (...) Es considera

que aquesta informació s'ha de protegir per tal de salvaguardar el *know how* (...) i preservar la competència lleial i evitar la competència falsejada". Considera que el resum fet per l'informe tècnic de l'Administració, transcrit literalment per l'Acta de la Mesa de contractació, recull suficientment els aspectes essencials de la documentació presentada per l'empresa en relació amb aquesta qüestió i la divulgació del detall de la descripció dels mitjans que es destinaran a l'execució dels treballs podria suposar un perjudici per a l'empresa. I conclou: "Per tant, l'Acta de la Mesa de contractació i l'Informe tècnic de valoració estan prou i clarament motivats; en conseqüència, xxxx disposa dels elements de judici necessaris per avaluar la possibilitat d'interposar la seva reclamació i fundar-la degudament". També es declara el caràcter confidencial de l'organigrama que conté el document Documentació tècnica relativa als criteris que depenen d'un judici de valor, en tant que inclou la identitat i l'organització del personal.

Dos DNI, per protecció de dades personals.

L'alta i rebuts de l'IAE, per la confidencialitat tributària declarada per l'article 95 LGT.

Les pòlisses d'assegurances, que serien confidencials perquè contenen dades personals i el número d'identificació fiscal.

Els rebuts de la Seguretat Social del règim d'autònoms de dos persones, que es consideren confidencials perquè contenen dades personals protegides.

10. El 27 d'agost de 2021 la GAIP rep l'índex de l'expedient i l'informe del Consell Comarcal. L'informe explica que el 16 de juny de 2021 el Consell Comarcal va requerir a les empreses licitadores les respectives declaracions de confidencialitat; dues d'elles haurien declarat la confidencialitat dels respectius sobres B i una tercera la dels sobres A i B; en conseqüència, el Consell Comarcal va considerar públic el contingut dels sobres C i el va difondre al perfil del contractant. En tot aquest procés, l'empresa reclamant, que és una de les licitadores, no va qüestionar les actuacions indicades. L'informe resumeix les tres declaracions de confidencialitat rebudes. Indica que "cap de les empreses licitadores van realitzar una declaració de confidencialitat en el moment de presentar les seves ofertes, sinó que aquestes declaracions van estar realitzades a posteriori –previ requeriment del CCPU– i sota la forma jurídica d'al·legacions per part de les empreses licitadores. Cal tenir present que els tribunals administratius de contractació han apuntat que la declaració de confidencialitat s'ha de realitzar per part dels licitadors *en el moment inicial de presentació de les ofertes* (tal i com literalment, a més a més, es recull a l'art. 133.1 LCSP). (...) Ara bé, aquesta interpretació i el fet que cap dels licitadors hagin designat la confidencialitat en el moment de la presentació de la seva oferta no implica que s'hagi de proporcionar tota la informació per falta d'aquesta declaració, sinó que tenint en consideració les al·legacions

posteriors que van realitzar les empreses (i que es resumeixen en els antecedents de fet anteriors) cal observar *per mandat del propi art. 133.1 LCSP* si existeix alguna limitació de les previstes a la legislació de transparència, ja es tracti de la normativa catalana, art. 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTBGCat) o l'art. 14 i 15 de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTBG)". Recorda que si bé l'empresa reclamant té dret, com a interessada, a accedir a la informació sol·licitada, aquest no és un dret absolut, i menys si, com és el cas, no concreta la finalitat de la sol·licitud. Entrant a valorar les declaracions de confidencialitat, considera que les dades personals del personal tècnic de l'empresa són irrelevantes per a la finalitat de l'accés i han de ser denegades en aplicació del principi de minimització de les dades. Una valoració similar seria aplicable a les titulacions acadèmiques, ja que la reclamant no aporta cap consideració que justifiqui la seva rellevància i és una dada personal protegida. Considera que les matrícules dels vehicles no són confidencials, tant perquè presumiblement corresponen a persones jurídiques, com perquè la reclamant no té la capacitat de vincular-les a les persones físiques titulars o conductores. Considera justificada la confidencialitat de les dades fiscals. En relació amb la informació sobre clients de la part IV, apartat C, 1.b, de la que es declara confidencial la descripció dels serveis prestats, els imports, les dades que es van prestar i la identitat dels destinataris, l'Informe fa les consideracions següents: "En atenció a la doctrina dels tribunals administratius de recursos contractuals, és procedent també estimar aquesta al·legació, tenint en consideració que es tracta d'informació de negoci i que pot perjudicar a la competència, tenint en consideració, per totes, la Resolució de 20 de juny de 2019 (núm. 565/2019) del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals esmentada anteriorment, especialment, observant la transcripció que també s'ha realitzat anteriorment. Igualment, en el mateix sentit es pronuncia la Resolució de 6 d'agost de 2018 (núm. 75/2018) del Tribunal Administratiu de Recursos Contractuals de Castella i Lleó també esmentada anteriorment i que porta a col·lació –utilitzant un argument similar– la empresa licitadora Meta Engineering. La pròpia GAIP, entre altres, en la seva Resolució 21/2017, d'1 de febrer, confirma aquest posicionament de conformitat amb que es tracta d'un secret comercial a la llum de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, relativa a la protecció dels coneixements tècnics i la informació empresarial no divulgades (secrets comercials) així com –de l'actual– Llei 1/2019, de 20 de febrer, de secrets empresarials". Les mateixes consideracions serien aplicables als certificats tècnics de bona execució emesos pels clients. En relació amb la Documentació tècnica relativa als criteris que depenen d'un judici de valor (sobre B), "[e]s declara la confidencialitat de la descripció dels mitjans humans i materials que es

destinaran a l'execució dels treballs”, l'Informe considera que “Aquesta al·legació també ha de ser estimada en la seva integritat, tant pel que fa a la declaració de confidencialitat de les descripcions de mitjans humans i materials que es destinaran a l'execució dels treballs (i dins d'aquestes descripcions, especialment, el detall de la proposta tècnica de desenvolupament del servei), com l'organigrama que es conté, en tant en quant inclou la identitat i l'organització del personal. En aquest sentit, pel que fa a l'organigrama i la identificació del personal són vàlids els mateixos arguments que s'han donat respecte de la resposta a la segona al·legació abans estudiada de la UTE sobre l'accés al personal de les empreses així com la seva titulació acadèmica. Pel que fa a la confidencialitat de les descripcions de mitjans humans i materials que es destinaran a l'execució dels treballs, és precís portar a col·lació una vegada més la doctrina dels tribunals administratius de contractes públics en la matèria, començant per indicar la doctrina de la Resolució del Tribunal Administratiu de Contractes Públics de la Comunitat Autònoma de Canàries de 9 de març de 2018 (núm. 40/2018) que esmenta la UTE en les seves al·legacions. En aquest sentit, aquesta resolució és rotunda a l'hora d'assenyalar que amb l'informe tècnic de valoració n'hi ha prou per a què la entitat reclamant, a través d'aquest, disposi dels elements de judici necessàries per a avaluar la possibilitat d'interposar la seva reclamació i fundar-la degudament. Informe tècnic de valoració de 18 de maig de 2021 que, en el cas de la licitació corresponent al contracte de serveis dels sistemes de sanejament dels municipis i nuclis de la comarca del Pla d'Urgell es troba penjat al perfil del contractant i a disposició de la empresa sol·licitant, informe suficient i clarament motivat. Això pel que respecta la valoració genèrica sobre l'al·legació. Però en atenció a la diferenciació material dels assumptes, cal realitzar, a més a més, una valoració concreta dividida entre: a) l'accés a les descripcions sobre mitjans humans; i b) l'accés a les descripcions de mitjans materials. En primer lloc, en relació amb les descripcions sobre els mitjans humans, és precisa la remissió a la resposta que ja s'ha donat en la segona al·legació de la UTE abans estudiada, sobre l'accés al personal de les empreses així com la seva titulació acadèmica, especialment tenint en consideració que AGBAR no aporta cap judici de valor o acreditació conforme la qual s'hagi comès alguna irregularitat en la valoració d'aquesta descripció i a la llum de la doctrina establerta per part del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals en la seva Resolució de 20 de juny de 2019 (núm. 656/2019), transcripció de la qual ja s'ha realitzat. Pel que fa a l'accés a les descripcions de mitjans materials i, més concretament, al detall de la proposta tècnica de desenvolupament del servei, és a dir, la metodologia de gestió del servei que la UTE utilitzarà per a la diagnosi dels sistemes de sanejament dels municipis i nuclis de la comarca del Pla d'Urgell. En aquest sentit, com correctament afirma la UTE, aquesta informació s'inclou entre la denominada *secrets tècnics i comercials* de les empreses (com a tal, límit del dret d'accés

a la informació de l'art. 14.1 h LTBG estatal: *interessos econòmics i comercials*). En aquest sentit, cal portar a col·lació la doctrina de la GAIP (exposada a títol exemplificatiu en la seva resolució d'1 de febrer de 2017, núm. 21/2017), la qual determina que en el cas que es tracti de propostes de prestació del servei d'una forma més o menys pròpia i original que pugui ser el resultat d'hores de feina i experiència en la prestació del servei, l'accés a aquests procediments i mètodes podria arribar a falsejar la competència. És per aquesta raó que –en aplicació d'aquesta doctrina– considerem que no és procedent l'accés a la informació relativa al *know how* de la UTE (com tampoc, per extensió, la relativa a l'empresa Meta Engineering); ja que es tracta de elements de l'oferta que contenen la metodologia personalitzada de l'empresa i les propostes de millora realitzades". Després d'analitzar les declaracions de confidencialitat fetes per tres empreses licitadores, l'Informe del Consell Comarcal formula les conclusions següents: "Primer. L'empresa reclamant té la condició d'interessada per haver concorregut a la licitació convocada per part d'aquesta corporació relativa al Contracte del servei de diagnosi dels sistemes de sanejament dels municipis i nuclis de la comarca del Pla d'Urgell. Aquesta condició de persona interessada en el procediment atorga a xxxxx la possibilitat d'utilitzar tots els mecanismes de defensa que li proporciona l'ordenament jurídic, entre les quals es troba el dret d'accés a la informació. Segon. L'article 133.1 de la LCSP disposa que els òrgans de contractació no podran divulgar la informació facilitada pels empresaris que aquests hagin designat com confidencial en el moment de presentar la seva oferta. Així doncs, a pesar de què en el supòsit analitzat la confidencialitat no va ser declarada en l'oferta, l'òrgan de contractació, *per mandat propi*, analitza si pot concórrer alguna limitació de les previstes en la legislació de transparència, donat que el dret d'accés no té caràcter absolut, havent de trobar-se el necessari equilibri entre aquest dret a la defensa i les limitacions a l'accés. Tercer. En resposta a les al·legacions presentades per les empreses licitadores, es resol, de forma comú per a totes elles, que: Les dades personals del personal tècnic de les empreses (identitat, DNI, estudis, telèfonu correu electrònic de les persones físiques, etc.) que obrin en el punt 1.9.2. Solvència tècnica i professional i en la resta d'apartats de la Declaració Responsable, s'hauran d'anonimitzar en virtut al *principi de minimització de dades* previst a l'article 5 RGPD, donat que l'empresa sol·licitant a l'accés no apunta cap necessitat legítima que pugui donar a entendre que sigui necessari o rellevant per a la seva defensa jurídica l'accés a les mateixes. Concretament, resulta necessari analitzar si la titulació acadèmica de les persones té o no caràcter confidencial. Si bé la pròpia GAIP considera que aquests documents no constitueixen un secret empresarial, ja que únicament acrediten l'obtenció d'una determinada titulació; els tribunals de contractació entenen que resulta difícil de mantenir que la titulació, entre altres dades, no estigui protegida pel deure de confidencialitat (Resolució de 20 de juny de 2019 del Tribunal Administratiu

Central de Recursos Contractuals, núm. 656/2019). En aquesta mateixa línia, resulta necessari recordar que el dret d'accés a l'expedient ha de venir justificat amb l'existència d'un interès legítim, no resultant suficient una mera argumentació genèrica, mancada d'una adequada justificació. Així doncs, en el nostre cas, AGBAR no proporciona cap justificació sobre si requereix especialment la titulació de les persones treballadores per al correcte exercici del seu dret a la defensa. Per tant, es considera improcedent facilitar l'accés a les titulacions de les persones treballadores de les empreses licitadores.

Respecte de les matricules dels vehicles que consten en el DEUC (sobre A), es considera procedent facilitar aquestes dades sempre i quan es tracti de vehicles de titularitat de persones jurídiques, atès que AGBAR no té o no hauria de tenir o utilitzar mecanismes d'identificació de les persones titulars o propietàries dels vehicles (a diferència del que succeeix en matèria de videovigilància de trànsit per part de les administracions públiques). Aquestes dades es poden facilitar per no complir amb la definició de dada personal ni de títol de mer identificador. Resulta improcedent donar accés a les dades fiscals (Part II, apartat A) del DEUC, concretament al NIF de les empreses i la resta informació fiscal que obri en mateix, per estar subjectes a la reserva declarada per l'article 95 de la LGT, especialment tenint en compte que no semblen rellevants per a les finalitats de l'accés (Resolució 68/2019, de 31 de gener, de la GAIP). Igualment, tot l'exposat justifica la confidencialitat de l'Impost sobre activitats econòmiques (IAE) per tractar-se de dades tributàries de les empreses protegides irrellevants per a les finalitats d'accés.

Tampoc resulta oportú donar accés a la informació sobre clients (Part IV, apartat C, 1.b) del DEUC, tenint en compte que es tracta d'informació de negoci que pot perjudicar a la competència (Resolució de 20 de juny de 2019 (núm. 565/2019) del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals, així com la Resolució 21/2017, d'1 de febrer de la GAIP), i que es troba protegida d'acord amb la Llei 1/2019, de 20 de febrer, de secrets empresarials. En virtut de tot l'exposat anteriorment, s'ha de considerar improcedent l'accés als certificats tècnics de bona execució emesos pels clients per les mateixes raons enumerades en el punt anterior. Les empreses van indicar que el contingut del sobre B, relatiu a criteris que depenen d'un judici de valor, és confidencial, considerant que resulta suficient la informació que conté l'Acta de la mesa de contractació de 20 de maig de 2021 per fer efectiu l'accés sol·licitat per l'empresa reclamant. Per tal de valorar degudament el contingut del sobre B cal dur a terme una valoració concreta dividida: Accés a les descripcions sobre mitjans humans: Sobre l'accés a les dades del personal de les empreses, així com la seva titulació acadèmica, tenint en compte que xxxx no aporta cap judici de valor o acreditació conforme la qual s'hagi comès alguna irregularitat en la valoració d'aquesta descripció, cal desestimar aquesta sol·licitud d'accés donat que es tracta de dades personals protegides que cal anonimitzar tal i com s'exposa en el primer

punt d'aquestes conclusions. En aquest mateix sentit, té caràcter confidencial l'organigrama, per incloure's en el mateix la identitat i l'organització del personal, resultant d'aplicació l'anteriorment exposat en relació a l'accés a les dades del personal de les empreses així com a la seva titulació acadèmica. Accés a les descripcions sobre mitjans materials: Pel que fa a l'accés a les descripcions de mitjans materials i, més concretament, al detall de la proposta tècnica de desenvolupament del servei, és a dir, la metodologia de gestió del servei que utilitza cadascuna de les empreses per a l'adquisició dels sistemes de sanejament dels municipis i nuclis de la comarca del Pla d'Urgell. Considerem que no és procedent l'accés a la informació relativa al know how; ja que es tracta d'elements de l'oferta que contenen la metodologia personalitzada de l'empresa i les propostes de millora realitzades. Tota aquesta informació s'integra dins del concepte *secrets tècnics i comercials* de les empreses (com a tal, límit del dret d'accés a la informació de l'art. 14.1.h LTBG estatal). La pròpia GAIP, per moltes, en la Resolució d'1 de febrer de 2017, núm. 21/2017, determina que en el cas de que es tracti de propostes de prestació del servei d'una forma més o menys pròpia i original que pugui ser el resultat d'hores de feina i experiència en la prestació del servei, l'accés a aquests procediments i mètodes podria arribar a falsejar la competència. No es considera necessari per a la finalitat d'accés de l'empresa sol·licitant l'obtenció del Document Nacional d'Identitat (DNI) de les persones físiques que s'identifiquen en la documentació de l'expedient i, en conseqüència, a l'igual que amb la resta de dades personals, no és procedent l'accés a aquestes, que hauran de ser anonimitzades degudament. Referent a la pòlissa d'assegurança, justificants d'estar al corrent de pagament, així com els rebuts i càrrecs de la TGSS del règim d'autònoms, no s'aprecia relació de causalitat entre la informació sol·licitada i la petició d'accés formulada per AGBAR davant una possible interposició d'accions jurídiques. Per l'anterior, no s'aprecia interès legítim de l'empresa sol·licitant que estigui per sobre de la confidencialitat requerida per les empreses licitadors, considerant improcedent facilitar aquesta informació. Quart. Pel que fa a xxxx, com la mateixa no ha resultat guanyadora de la licitació no s'observa raó que justifiqui l'accés a les dades de la mateixa per no haver resultat ser la guanyadora de la licitació. Per tant, havent resultat com a guanyadora de la licitació l'UTE xxxx i, hauria de referir-se a ella, com a empresa adjudicatària, l'accés a la informació pública. Cinquè. En concret, no es considera que l'accés a la informació pública sol·licitat per xxxx hagi d'afectar a l'empresa xxxx, donat que en la valoració definitiva recollida en l'Acta de la mesa de contractació de 20 de maig de 2021, la puntuació obtinguda per la mateixa és de 79 punts; quedant per sota de xxxx amb una puntuació de 79,86 punts. Així doncs, xxxx no té cap justificació jurídica per accedir a la informació relativa a xxxx, ja que aquesta última va quedar per sota. En definitiva, tal i com disposa la Resolució del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals de 31 de març de 2021 (núm.

323/2021) és inadmissible que l'empresa recurrent pretengui accés a la documentació d'un licitador posicionat darrere d'ella en la classificació final, ja que això demostra un interès de l'empresa recurrent no emparat legalment, que és el de conèixer i, en el seu cas, aprendre de la resta d'ofertes.

11. El 27 d'agost de 2021 la GAIP rep la relació i les dades de contacte de les empreses afectades per la Reclamació.
12. El 30 d'agost de 2021 la GAIP notifica la Reclamació a les empreses afectades, a les quals atorga un termini de 10 dies per formular al·legacions en defensa dels seus drets i interessos, i notifica a les parts la suspensió del termini per resoldre que comporta aquest fet, d'acord amb l'article 31 LTAIPBG. Les recepcions de la notificació tenen lloc entre el 31 d'agost i el 6 de setembre de 2021.
13. El 31 d'agost de 2021 la GAIP rep l'expedient de contractació sol·licitat.
14. El 8 de setembre de 2021 la GAIP rep les al·legacions de l'empresa M., segons les quals "son confidencials les següents parts de la documentació aportada al Sobre 2 anomenada "CRM21201 MEMORIA": Punto 1.1. Mitjans Humans: En aquest punt es reflecteixen les dades de las persones físiques que integren l'equip de treball, dades que segons reiterada Jurisprudència, deuen ser considerades com a confidencials (...) Apartats 1.1.4, 1.1.5 i 1.1.6 del punt 1.1 Mitjans Materials i apartats 2.1 y 2.2. del punt 2 Milliores: En aquests apartats es detallen els elements de l'oferta d'M. que contenen la metodologia personalitzada de l'empresa i les propostes de millora realitzades, el seu coneixement per empreses competents podria suposar un greu perjudici de cara a subsegüents licitacions. La confidencialitat al·legada per a la informació d'aquests apartats es basa en la necessitat de protegir l'interès legítim d'M i evitar perjudicis a la competència lleial entre empreses.
15. El 9 de setembre de 2021 la GAIP rep les consideracions de justificació de la confidencialitat de les empreses que formen l'UTE adjudicatària del contracte, que substancialment són les indicades a l'antecedent 9.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada és tenir vista i còpia de tota la documentació que forma l'expedient de contractació del servei de diagnosi dels sistemes de sanejament dels municipis de la Comarca del Pla d'Urgell. Es tracta, sens dubte, d'informació pública, atesa la definició feta d'aquest concepte per l'article 2.b LTAIPBG: informació elaborada per l'Administració i la que té en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. Al ser informació pública, els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG garanteixen el dret de qualsevol persona a accedir-hi, llevat que concorrin límits que puguin determinar-ne la denegació. El Consell Comarcal del Pla d'Urgell i les al·legacions d'algunes de les empreses licitadores afectades han invocat els límits següents: la confidencialitat declarada pels licitadors en els procediments de contractació, els interessos econòmics i comercials de les empreses, les dades personals i la confidencialitat de la informació tributària.

Tot seguit es valora la possible concurrència dels límits invocats i, en cas afirmatiu, es pondera si ha de prevaldre el límit o el dret d'accés de l'empresa reclamant a la informació sol·licitada. Cal tenir en compte que, amb caràcter general, juguen a favor de l'accés els principis generals de transparència i del dret d'accés a la informació pública (als quals cal reconèixer un especial vigor en un àmbit, el de la contractació pública, que afecta molt directament la disposició dels recursos públics i la competència entre les empreses i en el que cal esvair qualsevol sospita de favoritisme o de corrupció), els drets que la legislació de procediment administratiu garanteix a les persones interessades, d'accedir als expedients en curs corresponents (article 53.1.a de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, LPAC) i el dret de defensa invocat per l'empresa reclamant.

La confidencialitat declarada per les empreses licitadores pot operar com a límit al dret d'accés a la informació pública sobre la base de les consideracions jurídiques següents. L'article 21 LTAIPBG estableix que "1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei. 2. El dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei". Aquestes dues referències fetes per l'article 21 LTAIPBG a altres lleis que puguin declarar la confidencialitat o protegir informacions en relació amb el dret d'accés a la informació pública, quan es tracta d'informació que forma part de procediments de contractació, com és el cas, remeten a l'article 133.1, de la Llei 9/2017, de Contractes del Sector Públic, LCSP, segons el qual "sense perjudici del que disposa la legislació vigent en matèria d'accés a la informació pública i de les disposicions que conté aquesta llei relatives a la publicitat de l'adjudicació i a la informació que s'ha de donar als

candidats i als licitadors, els òrgans de contractació no poden divulgar la informació facilitada pels empresaris que aquests hagin designat com a confidencial en el moment de presentar la seva oferta. El caràcter de confidencial afecta, entre d'altres, els secrets tècnics o comercials, els aspectes confidencials de les ofertes i qualsevol altra informació amb un contingut que es pugui utilitzar per falsejar la competència, ja sigui en aquest procediment de licitació o en altres de posteriors. El deure de confidencialitat de l'òrgan de contractació, així com dels seus serveis dependents, no es pot estendre a tot el contingut de l'oferta de l'adjudicatari ni a tot el contingut dels informes i documentació que, si s'escau, generi directament o indirectament l'òrgan de contractació en el curs del procediment de licitació. Únicament es pot estendre a documents que tinguin una difusió restringida, i en cap cas a documents que siguin públicament accessibles. El deure de confidencialitat tampoc pot impedir la divulgació pública de parts no confidencials dels contractes subscrits, com ara, si s'escau, la liquidació, els terminis finals d'execució de l'obra, les empreses amb les quals s'ha contractat i subcontractat, i, en tot cas, les parts essencials de l'oferta i les modificacions posteriors del contracte, respectant en tot cas el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, sobre protecció de dades de caràcter personal”.

En aplicació dels preceptes que s'acaben de citar, els licitadors poden declarar la confidencialitat de les seves ofertes i aquesta declaració pot esdevenir un límit al dret d'accés a la informació pública, en determinades circumstàncies. Una de les requerides per l'article 133.1 LCSP és que l'empresa que declara la confidencialitat de la seva oferta, o de part d'ella, ho ha de fer en el mateix moment de presentar l'oferta, requisit que no és casual, ja que aquest mateix precepte estableix expressament que la declaració de confidencialitat “únicament es pot estendre a documents que tinguin una difusió restringida”; i per la jurisprudència s'ha fet referència reiterada a què l'empresa que al·lega la confidencialitat d'informació que l'afecta ha d'estar en condicions d'acreditar que tracta la informació en qüestió de forma coherent amb aquest suposat caràcter confidencial. Si les empreses licitadores consideren realment que les seves ofertes són confidencials, és de suposar que vetllaran de forma activa perquè aquesta dada sigui coneguda per qualsevol persona que pugui divulgar-les, i en tot cas pels òrgans administratius responsables de tramitar el procediment de contractació i d'avaluar-les, i més encara ho faran si resulta que l'article 133.1 LCSP les mana fer-ho precisament en el moment de presentar-les. I no ho han fet. Per tant, no s'acredita la concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública establert per l'article 133.1 LCSP, en relació amb l'article 21.1.c i 2 LTAIPBG, perquè les empreses afectades no l'han al·legat en el moment establert legalment per fer-ho, la qual cosa denota una manifesta manca de zel en la protecció de la informació afectada, difícilment compatible amb el seu caràcter efectivament confidencial. Això no treu, com bé adverteix l'informe del Consell Comarcal, que el dret d'accés a la informació pública no

és absolut i que pugui ser limitat en atenció a altres drets o interessos concurrents, com es valora tot seguit.

L'article 14.1 de la Llei estatal bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), estableix que "el dret d'accés es pot limitar quan accedir a la informació suposi un perjudici per a: (...) h) Els interessos econòmics i comercials". Tot i que l'article 21.1 LTAIPBG no es fa ressò explícit de la vigència d'aquest límit a l'exercici del dret d'accés a la informació pública davant de les Administracions de Catalunya, el seu caràcter bàsic permet que pugui limitar igualment aquest dret, especialment si amb això protegeix drets i interessos de terceres persones privades, com és el cas. A més, els interessos econòmics i comercials que constitueixen un límit al dret d'accés a la informació pública per l'article 14.1.h LTAIPBGE es poden considerar inclosos dins dels "altres drets privats legítims" que poden constituir igualment un límit al dret d'accés a la informació pública per l'article 21.1.f LTAIPBG.

L'informe del Consell Comarcal argumenta que la divulgació de la informació sol·licitada afectaria els interessos econòmics i comercials de les empreses afectades, ja que es tracta d'informació que recull el resultat dels coneixements assolits amb l'esforç i l'experiència empresarial i professional i la seva divulgació pot afeblir la seva posició davant de la competència, i no es pot oblidar que la reclamant forma part d'aquesta competència; menys explícitament, aquest perjudici també és invocat d'alguna manera a les al·legacions presentades per empreses afectades. El cas és, però, que ni el Consell Comarcal, ni les al·legacions de les empreses licitadores arriben a concretar els perjudicis concrets que causaria als seus interessos econòmics i comercials la divulgació de la informació sol·licitada, limitant-se les seves consideracions a fer referències genèriques al *know how* i a l'experiència acumulada de cada empresa, en relació amb la metodologia o a les millores i a altres qüestions generals de les ofertes, sense especificar les causes concretes per les quals la divulgació de determinades dades causaria un perjudici determinat a l'empresa afectada. En definitiva, si bé és probable que la divulgació de la informació sol·licitada pugui afectar d'alguna manera els interessos econòmics i comercials de les empreses licitadores afectades, no s'han acreditat perjudicis significatius la protecció dels quals hagi de prevaldre damunt del dret de l'empresa reclamant a la informació sol·licitada, especialment si hom té en compte que la demana per exercir el seu dret a defensa; tenint això en compte, la ponderació requerida per l'article 22 LTAIPBG sens dubte és favorable a l'accés en relació amb les ofertes que han obtingut una major puntuació que l'aconseguida per l'empresa reclamant (perquè és en relació amb l'oferta presentada per elles que pot tenir utilitat argumentar allò que consideri pertinent per a la defensa dels seus drets i interessos), però no en relació amb la que ha tingut una puntuació inferior, ja que en aquest cas l'accés a l'oferta presentada no sembla que pugui tenir cap utilitat als efectes de l'exercici del dret de defensa de l'empresa reclamant.

Per una altra banda, el possible perjudici per als interessos econòmics i comercials també pot operar com a límit al dret d'accés a la informació pública en relació amb les dades de terceres empreses concernides per la Reclamació en qualitat de clients d'alguna de les licitadores; en aquests casos, la identitat dels clients pot perjudicar tant els interessos de la licitadora que s'hi refereix (ja que la cartera de clients, i més si inclou referències concretes a la facturació, és una informació que si es divulga sens dubte pot perjudicar els seus interessos comercials i la seva posició en relació amb la competència), com els interessos dels propis clients, en la mesura que es tracta d'una dada que pot afectar les seves relacions amb les altres empreses del sector. A més, no sembla que aquesta informació sigui especialment rellevant per a la defensa dels interessos de l'empresa reclamant. En atenció a aquesta doble afectació d'interessos de terceres empreses afectades, cal concloure que el dret d'accés a la informació de l'empresa reclamant ha de cedir davant la prevalença que mereix la protecció de la identitat de les empreses clients de les licitadores, que ha de ser anonimitzada.

La documentació sol·licitada conté diverses dades personals (noms i cognoms, DNI, dades de contacte, titulacions acadèmiques, funcions professionals) de diverses persones físiques, bé de representants de les empreses afectades, o de professionals als quals l'empresa respectiva assigna determinades funcions, o en atenció a altres circumstàncies. No sembla que es tracti, en cap cas, de dades personals especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG, ni de dades merament identificatives regulades per l'article 24.1 LTAIPBG. Per tant, el règim jurídic que regula l'accés a elles és el de l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual "si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades". No sembla que per la finalitat de l'accés les dades personals que hi ha a la informació pública sol·licitada tinguin la menor rellevància, que en qualsevol cas no ha estat posada de manifest per la persona reclamant. En conseqüència, la ponderació requerida per aquest precepte s'ha de decantar favorablement a la protecció de les dades personals afectades i facilitar la informació pública sol·licitada de forma anonimitzada, és a dir, suprimint les dades identificatives o que permeten identificar les persones físiques concernides.

Finalment, també s'invoca a l'informe del Consell Comarcal i a algunes al·legacions la reserva o confidencialitat de les dades tributàries. Efectivament, l'article 95.1 de la Llei General Tributària (LGT) estableix que "les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers". En aplicació d'aquest precepte, és procedent denegar l'accés a les dades que pugui contenir la informació sol·licitada que facin referència a qüestions relatives a les obligacions fiscals de les empreses afectades i al seu compliment. No

és el cas del seu número d'identificació fiscal, que no és més que una dada identificativa de l'empresa i que, atesa la seva condició de persona jurídica, no gaudeix de la protecció de la legislació de dades personals, ni de cap altra normativa que impedeixi la seva divulgació.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent concloure que l'empresa reclamant té dret a la informació sol·licitada, llevat de l'oferta presentada per la licitadora que va obtenir una puntuació més baixa que ella, de la identitat de les empreses que constin com a clientes de les licitadores i de les dades identificatives de les persones físiques i de les dades fiscals que constin a la informació sol·licitada.

3. *Al·legacions rebudes i les seves conseqüències*

Com ja s'ha dit als antecedents, han presentat al·legacions a aquest procediment i la seva oposició al lliurament de la informació sol·licitada a l'empresa reclamant l'UTE guanyadora de la licitació i una altra de les empreses licitadores.

El contingut de les al·legacions ja ha estat valorat al fonament jurídic anterior, que argumenta les que s'accepten i posa de manifest els motius per descartar la resta.

Davant l'oposició al lliurament de la informació sol·licitada que posen de manifest les al·legacions rebudes, és procedent aplicar allò previst per l'article 34.3 LTAIPBG, segons el qual "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". Tot i que aquest precepte està previst per a les resolucions de sol·licituds d'informació pública, les seves garanties també són igualment exigibles per a les resolucions de reclamacions a la GAIP. Per tant, l'execució de la part estimativa de la Resolució s'ha de demorar com a mínim els dos mesos de termini des de la notificació per poder interposar recurs contenciós administratiu.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de setembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 662/2021 i declarar el dret de l'empresa reclamant a tenir vista i còpia de tota la documentació que forma l'expedient de contractació del servei de diagnosi dels sistemes de sanejament dels municipis de la Comarca del Pla d'Urgell, sens perjudici d'allò previst a l'apartat següent.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 662/2021 i denegar l'accés a la informació pública sol·licitada en aquest procediment en relació amb l'oferta presentada per la licitadora que va obtenir una puntuació més baixa que l'empresa reclamant, amb la identitat de les empreses que constin com a clientes de les licitadores, amb les dades identificatives de les persones físiques i amb les dades fiscals que constin a la informació sol·licitada, de conformitat amb les consideracions fetes a l'antecedent 2.
3. Requerir al Consell Comarcal del Pla d'Urgell que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies un cop vençut el termini de dos mesos des de la notificació d'aquesta Resolució a les parts i a les empreses afectades, sense que hagin formulat recurs contenciós administratiu, amb petició de mesures cautelars, contra ella.

4. Requerir al Consell Comarcal del Pla d'Urgell a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Notificar aquesta Resolució a les parts i a les empreses afectades que hagin formulat al·legacions en aquest procediment.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 662/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.